

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 38

ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

15 ΔΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι ἔτησίᾳ Δρ. 8

— ἑξάμηνος » 5

Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ Φρ. 12

— ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΟΤΑΙ

ΚΑΘ' ἘΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ὁ Ρενάν (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Η.— Περὶ τοῦ Ἑλλίου. θέλει ποτὲ ὁ ἥλιος σθεσθῆ, ὡς ἄλλοι ἐσθεσθησαν; ὑπὸ Γ. Δ. Ἰ.— Σκέψεις περὶ τοῦ παντός, ὑπὸ Ἀστέρος. — Ἡ δημιουργία κατὰ τὰς νεώτερας ἐπιστήμας (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Γ. Δ. Ἰωαννίδου.— Ἡ ἔκθεσις τῶν γραμματισμῶν ὑπὸ Φ. Πρίντζη.— Ἡχώ Ἰσοβρόχιος ἠλεκτρικῆς ἰσχύια. Ὁ δειλίσκος τῆς Τερρέρτης. Γραμματισμὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Κολόμβου, ὑπὸ Φρίκ.— Ἐδέραια ὑπὸ Ροῦ.— Ἀντίγραμμα.— Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως».— Ἀγγελλία.

Ἀναπετάσατε, εὐγε-
νεῖς μου μουσοπόδοι,
τῆς μοίρας τὴν πέν-
θιμον αὐλαίαν καὶ ὡς
ἠχήσῃ ὁ μέγας κώδων
τῆς σκηνῆς τῶν μυ-
στηρίων περικυκλώ-
σατε τῶν Περσίδων ὑ-
μνοδοὶ τὸ σεμνὸν σκί-
νωμα ἐνθα καθεῦδει
τοῦ Παρθενῶνος ὁ ἰ-
κέτης· ῥάνατε μὲ δά-
φνην τῆς γῆς τῶν ἡ-
ρώων τὸ μελανὸν βῆ-
μα ἐφ' οὗ ἀναπέφεται
ἡ κλαίουσα φιλοσοφία·
ψάλλατε τοῖς ἀρμονι-
κοῦς τῆς λατρείας σας
ἕμνους, καθ' ἣν στιγ-
μὴν ὁ μακάριος ἕπνος
ἐπιχέει τὴν αἰώνιον
γαλήνην ἐπὶ τῆς μορ-
φῆς τοῦ εὐλαβοῦς
προσκυνητοῦ τοῦ Παρ-
νασοῦ· λούσατε τὴν
ἀργυρᾶν τοῦ κόμπη μὲ
τὰ νάματα τῆς Καστα-
λίας, καὶ στεφανώσατε
μὲ τῆς ἀθανασίας τὰ
ἀνθη· ἐνδύσατε αὐτὸν
μὲ τὸ ἱμάτιον τῆς τι-
μῆς, καὶ περικαλύψατε
μὲ τῆς δόξης τὴν χλα-
μύδα καὶ μὲ τοῦ θρι-
άμβου τὴν πορφύραν.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΕΝΑΝ

τοῦ θείου ἵνα συγκι-
νηθῆ μικρὸν ὑπὸ τοῦς
πόδας του, μίᾳ ἑλίπῃ
διέλαμπεν ἐπὶ τοῦ οὐ-
ρανοῦ του· ὁ ἠθικός
κόσμος τῶν ἀναμνή-
σεων, ὅστις περιίπτα-
το εἰς πάντα αὐτοῦ τὰ
ἐνύπνια. Ὁ κόσμος
οὗτος ἦτο τὸ ἴδαλμά
του, καὶ ὡς τὴν ἀρ-
χαίαν ἑλλανίδα περιέ-
κλεισαν εἰς τὴν καλ-
λιτεχνικὴν γυναικω-
νίτιδα, ὅπως μὴ ἀπο-
βάλλῃ τὸν κόσμον τοῦ
ιδανικοῦ, οὕτω καὶ ὁ
Ρενάν κατὰ τὸν αἰῶνα
τῆς πυρίτιδος καὶ τῆς
κοινωνικῆς καταστρο-
φῆς διεψύλαττεν ἀπα-
ραβίαστον τὸν κόσμον
ἐν ᾧ ἔζη. Τὸ νεώτερον
πνεῦμα ὑπνωττεν ἐπὶ
τοῦ πεδίου τῆς μάχης
καὶ τὰ ὄπλα τῆς ἐλευ-
θερίας ἐκείντο σιωπη-
λὰ παρὰ τὴν σπασμώ-
δην τῆς δειλίας ἀγω-
νίαν, καὶ ὁ ἀνεμος τῆς
φθορᾶς ἀμέριμος ἐπὶ
τῶν ἀχαλινώτων ἐπέ-
πνεεν ἔθνων, τῶν δια-
μαχομένων περὶ τῶν
συντριμμάτων τῶν δε-
σποτικῶν σκίπτρων,
ἐνῶ παρὰ τοῦς ἑξαι-

Οἱ φθόγγοι τῆς ἡ-
δυμῶλπου τοῦ λύρας
ἐξέπνευσαν ἅμα αἱ χορδαί τῆς ἐξέπεμψαν τὴν τε-
λευταίαν στοναχὴν. Τυλίξατέ τὴν μὲ τὸ σάβανον
τῆς εἰμαρμένῃς καὶ ἐναποθέσατε τὸ κτῆμα εἰς τοὺς
πόδας τοῦ κτήτορος.
Τῆς μετανοίας ὁ κόσμος ἀπώλεσεν ἐκεῖνον δι' οὗ
ἐζήτει τὴν συγγνώμην ἀπὸ τὴν χώραν τῶν χρυσῶν
αἰῶνων, καὶ ὅστις ἐγνώριζε νὰ ψάλλῃ τὸ γλυκὺ τῆς
εὐγνωμοσύνης ὄνομα.
Πλὴν, εὐγνωμοσύνη δὲν ἀκούεται πλέον,
διότι τὸ μάγον μεϊδιάμα τῆς ἐσταμάτησεν ὁ Χάρων
εἰς τὰ χεῖλα τοῦ Ρενάν.

σίους τρόμους τῆς κοινωνικῆς καταγίδος τὸ πνεῦμα
τοῦ προσφιλοῦς ποιητοῦ ἐπνοχολεῖτο εἰς τὰς ἰδέας
ἄλλων θνητῶν, καὶ ἡ δοκτικὴ ψυχὴ του ἐνησμενί-
ζετο εἰς τὸ θεωρητικὸν τῆς εὐδαιμονίας βασιλείου·
εἰκόνας τῆς παγκοσμίου ἐξολοθρεύσεως, τοῦ ἠθικοῦ
κατακλιμοῦ ἐσθέννυτο πρὸ αὐτοῦ, ὅστις περιορί-
ζετο νὰ χύνη ἐν δάκρυ ὡς λυρικός προφήτης, νὰ
ἐκπέμπῃ ἕνα θρηνώδην στεναγμὸν ὡς Ἰερεμίας, ἕνα
κλαυθμὸν παράφορον ὡς Δάντης· καὶ ὁ στεναγμὸς
του, ὅστις ἦτον ὁ στεναγμὸς ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου
του, μετεβάλλετο εἰς βροντὴν καταπτοῦσαν τοὺς
λαοὺς. Τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἠθικῆς δυνάμεως
ἐπέπλεον ἐπὶ τῆς ἀβύσσου, οἱ σπινθῆρες τῆς ἀρε-
τῆς ἐμελλον νὰ σθεσθῶσιν εἰς τὰ βάθη τοῦ ἀχανοῦς
ὠκεανοῦ τῆς κοινωνίας, καὶ μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἀμαρ-
τίας ἐμελλε νὰ πλημμυρῶσιν τοῦ δηλητηρίου ὁ χεῖ-

Ἡ ἑλληνικὴ πλαστοουργία τῷ ἦτο τὸ πλουσιώτε-
ρον καὶ μεγαλοπρεπέστερον θέαμα, ἐνῶ ἡ λοιπὴ ἀν-
θρωπότης τῷ ἐφαίνετο ὡς κόνις ἐπιτρεπομένη ὑπὸ

μαρρος, όπως κατακλύση τὴν ἐλπίδα τῆς παλιγγενεσίας, ὅτε ἐνεφανίζετο ἡ μελαγχολικὴ ἐκείνη ἀρετὴ, ὁ ἰδανικός κόσμος τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἐπανήγαγε τὴν δραπέτιδα φυλὴν του εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐρεῦνης, εἰς τὴν ἀβύσσον κληρονομίαν τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀληθείας. Τὸν βάρβαρον αἰῶνα προσεπάθει νὰ μνήσῃ εἰς τὰ βαθέα τοῦ παρελθόντος μυστήρια, καὶ τὰ ἱερὰ μνημεῖα τῆς αἰωνίας τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως, νὰ καθοδηγήσῃ εἰς τὸν κόσμον του καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὴν διάρκειαν τῆς κτίσεως τούτου, πλὴν ὁ ὁπάδος τῆς ὕλης ἔμενε στάσιμος. Τὸ πολυπράγμον ὄμμα του ἀνεκάλυπεν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ παρελθόντος κόσμον τὸν εὐδαίμονα βίον περιτετυλιγμένον εἰς τὸν γήινον μανδύαν, ὅπως εἰς τὰ ἀδιάλυτα σάβανα, τὰ χεῖρόγραφα, περιτετυλιγθὴ ὁ ἀνθρώπος τῶν ἀναμνήσεων εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἠθέλησε νὰ ἀναδιβάσῃ τὸν ἑταῖρον, τὸν φίλον, πλὴν τὸ ψῦχος τοῦ αἰῶνος ἐπεξετείνετο ὡς πένθιμος μανδύας εἰς τὰς χώρας τῆς ἀτυχίας, ψῦχος, ὅπερ ὡς ἐπάρατος πνοὴ ἐμάρανε τὰ πνευματικὰ ἄνθη καὶ ἔκαιεν αὐτὰ εἰς τὸ πῦρ τῆς λήθης, ὅπερ ὡς τὸ φοβερότερον δεῖν διεδίδετο εἰς τὴν ψυχὴν καὶ παρέλυε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν πνευματικὴν εὐεξίαν, ὅπερ ὡς ἀποτρόπαιος δαίμων ἀπεσάρκωσε τὴν οἰκουμένην διὰ τῆς ὑγρᾶς του πτέρυγος καὶ ἐπνευσε τὴν ἠθικὴν πανώλην εἰς τὰ καταποσούμενα ἔθνη, τὸ ψῦχος ὅπερ ἀνέπτυξε τὸν νεφελώδη του πέπλον ἐπὶ τῶν τριανθῶν τοῦ πνευματικοῦ οὐρανοῦ χρωμάτων, ὅπως ὁ βορρᾶς ἐξαπλώνει τὸν παγετὸν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ἀνθέων, ἐπὶ τῶν παρειῶν τῆς παρθένου, καὶ ρίπτει τὰ λευκὰ ἐντάφια ἐπὶ τῶν δασῶν καὶ τῶν πεδιάδων ἢ κοινωνία ἦτο ψυχρὰ καὶ τὸ ψῦχος τῆς ἐξέβαψε τὸ πᾶν ἐν τῷ νοερῷ κόσμῳ τῶν τέκνων τῆς

Ἦτο προσφιλὴς ὁ Ρενὰν δῶμος εἰς ἐκείνους οἰτινες ὑψώθησαν πῶς ἐκ τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων, καὶ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῶν κόσμων ἐκείνων, ἐνθα οἱ ἄγγελοι τῆς ὑπερτάτης βουλῆς κατεπάτου τὸ διάστημα τῆς ὑπὸ κρίσεως, κατέβαλλον τὸν ἀνθρώπον τῆς ἀμαθίας, συνέταττον τοὺς πνευματικούς νόμους, διήρουν τὴν ἱστορίαν εἰς βασιλείαν τῶν αἰσθήσεων καὶ βασιλείαν τῶν ἰδεῶν, καὶ ἦνοιγον νέον ἀπειρον καὶ αἰώνιον στάδιον . . .

Ἀνεκάλυψε θεῖον κόσμον, ἐνθα ἀνεῦρε τὸν μέγαν σκοπὸν ὑπερτάτης ἰσχύος, ἐνθα ὁ ἀποκεκαλυμμένος Θεὸς δὲν παρίστατο ὡς ποιητικόν τι ὀδυνηρὸν σύμβολον δευκνὸν τὸ δούλον τῆς ἀπελπισίας καὶ μὴ περιθάλλον τὴν φιλοσοφικὴν ἐλπίδα ἢ εἰκὼν τῆς εἰμαρμένης εἶναι ὠχρὰ ἐκεῖ καὶ ἐξατμίζεται, ἀδιάρρηκτος δὲ δεσμός μετὰ τῆς μοναδικῆς ζωῆς συνδέει τὰς σταθερὰς καὶ μεγάλας ἰδέας, ἀποβάλλων τῶν παραφόρων φαντασιῶν τὴν ταραχὴν, καὶ ἐπιρρωνύων τὸ ἠθικὸν συνοικέσιον πρὸς τὴν θεῖαν ἔκστασιν καὶ τὴν οὐράνιον αὐτῆς ἡδονήν. Ἡ κυριαρχία τῆς θελήσεως δὲν βασιλεύει ἐκεῖ, οὐδ' ἢ θηριώδης ἀνάγκη συνεπιφέρουσα τὴν αἰσχύνην εἰς τῆς δυσφημίας τὴν ἀβύσσον, ἀλλὰ μόνη ἢ ἠθικὴ ἰσχύς ἐν τῇ πατρικῇ τῆς θεότητος ἀφέσει ἐνέπηξε τὸν σεμνὸν τῆς σικόν. Ἀπερίφρακτον ἐκεῖ τῆς δικαιοσύνης τὸ δούλον πρὸ τῆς ψυχικῆς ἀσθενείας, ὡς φᾶρος ὡς ἀστὴρ φωτίζων τῆς ἀμαρτίας τοὺς κρημούς.

Προσεπάθει ν' ἀποχωρισθῇ τῆς γῆς, ὅπως ἀποτελειώσῃ τὴν θυσίαν του μακρὰν αὐτῆς, ὅπου δὲν ψεύδονται αἱ ἐλπίδες τῆς ἐκκλήσιος, ὅπου ὁ θεὸς λόγος δὲν διαστρέφεται ἀπὸ τῆς ἀληθείας του ἐννοίας, ὅπου ὁ ζῆλος δὲν ὑπερακοντίζει τῆς ἀπαι-

τήσεως τοὺς ὄρους, ὅπου ἡ εὐγενὴς ἐπιθυμία καὶ ὁ ἀγνὸς πόθος δὲν ἐξαφανίζονται, ὅπου τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας δὲν τίθενται ἐκτός τῆς καταλήψεως, ὅπου δὲν ὑπάρχωσιν ἀόρατα καὶ ἀνυπερέβλητα προσκόμματα μετὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς προσδοκίας, ὅπου δὲν σβέννυται τὸ ἱερὸν τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς χρηστότητος πῦρ.

(Ἔπεται συνέχεια).

H.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Θέλει ποτὲ ὁ ἥλιος ἡμῶν σβεσθῆ,
ὡς ἄλλοι ἐσβέσθησαν;

Γνωρίζοντες ὅτι εἰ ἀστέρες δὲν εἶναι ἀπλῶς λάμποντα σημεῖα προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ στερεώματος, ἀλλ' ὅτι εἰς ἕκαστος αὐτῶν εἶναι πραγματικὸς ἥλιος ὁμοῖος τῷ ἡμετέρῳ, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς δυνατόν, ὅτι ἡ λαμπρότης ἐνὸς ἡλίου αὐξεται ἢ μειοῦται;

Θέλει ποτὲ τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου ἡμῶν αὐξήσῃ εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε ἡ ὄρασίς μας ν' ἀμβλυθῇ, νὰ ἀποτυφλωθῶμεν, νὰ μαρανθῶμεν, ἢ βλάσθησιν νὰ ἐξαφανισθῇ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἢ τῶν ζῶων ζωὴ καταστραφῇ ἐν ἐρημίᾳ ἀσφυκτίωσιν, ἢ δ' ἀνθρωπότης ἐναπολειφθῇ ἐπὶ τῶν αὐχηρῶν ἄμμων διηνεκοῦς Σαχάρας; Ἡ, ἐξ ἄλλης ὀψεως, θέλει ποτὲ ἡ ενεργητικὴ πηγὴ τῆς φυσικῆς ἡμῶν θερμότητος περικλυφθῇ διὰ πέπλου, ἀνακόψῃ τὴν λαμπρότητά της καὶ συγκρατήσῃ τὰς χρυσαῖς αὐτῆς ἀκτίνας; τὰ βέλη τοῦ πυρός αἴτινα ἐξετέτευσεν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀρνηθῇ νὰ παρέχῃ ἔαρ καὶ ἄνοιαν, θέρος καὶ θερισμόν, φθινόπωρον καὶ τρυγητόν, διαχύνουσα ἐπὶ τῆς σφαίρας τοὺς παγετοὺς αἰωνίου χειμῶνος, ἀποψύχουσα τὸ αἶμα ἐν ταῖς φλεβῖν ἡμῶν, ἀναγκάζουσα πᾶν ζῶον νὰ ριγῇ ἐν ἐσχάτῃ ἀναιμίᾳ ὑπὸ ὑγρᾶν, διαπεραστικὴν καὶ κατεψυγμένην ἀτμόσφαιραν, καὶ ἐκθέτουσα τὸ ὅλον ἀνθρώπινον γένος ὑπὸ παχὺ καὶ αἰζὼν ἐντάφιον χιόνος;

Εἶναι πολὺ πιθανόν.

Μάλιστα, ὁ μέγας καὶ λαμπρὸς ἥλιος ἡμῶν θέλει ποτὲ σβεσθῇ, καὶ πάλιν κατόπιν φωτοβόλος θέλει ἀνακύψῃ. Εἰς διάστημα ὀλίγων ἐβδομαδῶν θέλει πιθανόν ἐπιτρέψῃ τῷ θανάτῳ νὰ ἐρημώσῃ τὸν κόσμον. Δυνατὸν νὰ ἐπικαθεσθῇ ἐπὶ τοῦ Θρόνου του ὑπὸ στερέωμα ἀπεσκοτισμένον, δίκην ὠχροῦ φάσματος βασιλεύοντος ἐπὶ εὐρέως νεκροταφείου. Θέλει τότε ἀνακύψῃ ἐκ νέου ἐκ τῆς τέφρας του καὶ αὖθις υποθάψῃ τὴν πρὸς στιγμὴν ἐξαφανισθεῖσαν ζωὴν, καὶ ἐξακολουθήσῃ διατρέφειν αὐτὴν ἐπὶ μῆνας ἔτη καὶ αἰῶνας. Ταῦτα βεβαίως ἐπελεύσονται, ἀφοῦ μάλιστα ἐβεβαιώθη ἤδη ἀνεῦ ἀμφιβολίας ὅτι συνέβησαν ἄλλοτε.

Μάλιστα, ἡ γῆ περιτετυλιγθῆ ἤδη ἐν νεκρικῇ σινδόνι χιόνος καὶ πάγου, ἐνῷ πάντα τὰ γένη τῶν ζῶντων ἐξερρίφθησαν εἰς κατάστασιν ἀδρανῆ, καθ' ἣν ἐφαίνεται ὅτι ἡ ζωὴ ἐξῆλθε τοῦ σώματος. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἦτο ἤδη γέρων ὁ κόσμος. Ὁ ζῶν αὐτοῦ πληθυσμὸς εἶχε ἤδη πολλάκις μεταπλασθῇ καὶ ἀνακαινισθῇ. Τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀδιάβητα δάση δεινδροειδῶν βλήχρων καὶ πτερίδων ἀντεκατεσθῆσαν δι' ἐκτάσεως προσηλίων γεμοῦσων φωτός, ἀρώματος καὶ πτηνῶν μεγαλοπρεποῦς πτερώματος. Αἱ πελώριοι καὶ θηριώδεις σαῦραι τῆς δευτέρας γεωλογικῆς ἐποχῆς ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν ἀνωτέρων γενῶν τῆς τρίτης ἐποχῆς.

Πράγματα συνέβη ἄλλοτε.

Ὁ σκυθρωπὸς μαμμοῦθ ἀγελήδων διέτρεχεν ἤδη ἀνὰ τὰς ἐκτάσεις. Ὁ ρινόκερως ἐδίωκε τὴν ἄγραν του ἐν τοῖς δάσεσιν. Ἡ γιγαντιαία ἔλαφος διέσχισε δίκην βέλους τὰς πεδιάδας καὶ κοιλάδας, ἢ ἄρκτος προφύλασσε τὴν οἰκογένειάν της ἐν τοῖς σπηλαίοις, οἱ πύθηκοι ἀνεπήδων ἐπὶ τῶν καρποφόρων δένδρων, καὶ ὁ ἵππος ἐκάλπαζεν ἀνὰ τὰ πεδία, ἐνῷ ἐν ταῖς λόχμας παρὰ τὸν ρύακα αἱ φωλεαὶ ἐπλημμύρουσαν ζωῆς καὶ μέλους.

Ἄλλ' ἡ θερμότης ἐξέλειπε τότε ἐντελῶς. Οὐρανὸς ζοφερός ἐπεκρέματο ἐπὶ τοῦ κόσμου. Ἡ φύσις ἴστατο ἀκίνητος, ὅμοια ἀνθρώπῳ μέλλοντι νὰ λειποθυμήσῃ καὶ καταπέσῃ, ἢ δὲ ζωὴ ἐξέπνευσεν. Δὲν ἤκουετο πλέον τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν, τὰ φυτὰ δὲν ἤνθιζον πλέον, δὲν διέρρεον οἱ ποταμοί, οὐδ' ὁ ἥλιος ἔλαμπεν. Ἡ κατεψυγμένη αὐτὴ ἐποχὴ, ἥς ἴχνη ὁρατὰ ἀνευρίσκονται εἰσέτι πανταχοῦ ὑπὸ τῶν γεωλόγων, ἐξηπλοῦτο ἐφ' ὅλης τῆς σφαίρας.

Ἦπρηγεν ἤδη ὁ ἀνθρώπος; Παρέστη μάρτυς εἰς τὴν μεγάλην ταύτην καταστροφὴν; Ὅπως προφυλάξῃ ἑαυτὸν καὶ σωθῇ τὸ θάλλον τότε γένος του, ἀνεῦρεν ἄραγε πρὸς καταφυγὴν σπηλαίον τι, ἐσβεσμένον κρατήρα ἠφαιστείου, νῆσον τινὰ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ, δούλον λησμονηθῆν κατὰ τὸν παγκόσμιον κατακλιουσόν;

Ἄλλ' ἡ κατεψυγμένη ἐποχὴ γέγραπται ἀκριβέστατα ἐν τῷ μεγάλῳ βιβλίῳ τῆς Φύσεως. Ἡ ἐξηγησις αὐτῆς μόνη ἀπολείπεται εἰς τὸ βασίλειον τῆς ἀμφιβόλου θεωρίας, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὑποθέσεων, ἀς προέβαλον πρὸς ἐξηγησίν της, ἢ τῆς παραβολῆς τοῦ ἡμετέρου ἡλίου πρὸς ἄλλους μεταβαλλομένους ἡλίους ἐν τῷ σύμπαντι, ὑποτιθεμένου ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς θερμότητος ἐπεγένετο ἀρκούσα ὅπως παραδώσῃ τὸν πλανήτην ἡμῶν εἰς τὸν πάγον ὅστις τὸν περικάλυπεν, εἶναι ὀπωδήποτε ἢ ἀξιολογώτερα πρὸς μελέτην.

Ἀστέρες ἄλλοι, οἵτινες ἦλθον καὶ ἀπῆλθον.

Συμβεβηκότα ἀνάλογα ἐπεγένοντο ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν τῶν μάλλον ὀξίων σημειώσεως παραδειγμάτων εἶναι καὶ τὸ ἐμφανισθῆν ὑπ' ἀστέρος τοῦ ἀστερισμοῦ Ἄργου, κειμένου ἐν τῷ μέσῳ νεφελοειδοῦς σφαιρίας ἀδελφῶν του. Τὸ ἔτος 1837, ὁ ἀστὴρ οὗτος ἀνήκεν εἰς τοὺς τοῦ πρώτου μεγέθους, μέχρι δὲ τοῦ ἔτους 1854 ὑπερέβαινε κατὰ τὴν λάμπην τοὺς λαμπρότερους ἀστέρας ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἠττώμενος ὑπὸ τοῦ Σειρίου μόνον, πρὸς ὃν κατὰ τὸ ἔτος 1843 ἐξωμοιώθη περίπου. Τὸ ἔτος 1856 ὁ ἀστὴρ οὗτος ἤρξατο ὠχρῶν καὶ καθιστάμενος κατώτερος πάντων τῶν ἀστέρων τοῦ πρώτου μεγέθους, κατέλαβε θέσιν μετὰ τῶν τοῦ δευτέρου. Τῆς λαμπρότητός του ὁσημέραι μειουμένης, κατὰ τὸ ἔτος 1859 κατετάσσετο μετὰ τῶν τοῦ πέμπτου, τὸ 1867 μετὰ τῶν τοῦ ἔκτου, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1870 κατέστη ἀόρατος εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν.

Πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς παρούσης Γενεᾶς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1871 ὁ ἀστὴρ οὗτος βαθμηδὸν διήλθε τοὺς μετὰ τῶν ἔκτου καὶ ἐβδόμου μεγέθους διαφορῶς βαθμούς, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1886 ἐσημειώτο εἰς μέγεθος 7.65. Ἐκτοτε καταφαίνεται ἀνακτῶν τὴν λαμπρότητα του. Οὕτω, διαρκούντος τοῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι τοῦ 1886, ἐνώπιον τῶν ἰδίων ἡμῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ἀπομακρυσμένος οὗτος ἥλιος, οὐτινος ἢ παράλας δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ, ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασις εἶναι φοβερὰ, καὶ ὁ ὄγκος τεράστιος — τὸ κολοσσαῖον τοῦτο κέντρον ἀκτίνων, φωτός καὶ θερμότητος ἀγνώστου πλανητικοῦ συστήματος, διήλθε δι' ἐπτὰ βαθμῶν λαμπρότητος, μέχρις ὅτου ἀφίκετο χρόνος ὅσπερ τὸ ἐν ἔκτον μόνον τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ φωτός ἐξεπέμπετο ὑπ' αὐτοῦ.

Ποῖα συμπεράσματα δυνάμεθα τὰ συναγάγωμεν ἐκ τῶν τοιούτων μεταβολῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κατοικήσιμον πλανητικὸν σύστημα ὑποκειμένου εἰς τὰς ἀλλοιώσεις τοιοῦτου ἡλίου; Ἄν τὸ σύστημα τοῦτο περιλαβάνη κατοικήσιμον τινα κόσμον ὡς τὸν ἡμέτερον, θὰ εἴχομεν ἐνταῦθα κατεψυγμένην περίοδον ἐπιγενεμένην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ἐκ τῆς βαθμιαίας καταπτώσεως τῆς δυνάμεως τοῦ ἡλίου του. Θέλει ποτὲ ὁ ἥλιος οὗτος τοῦ Ἄργου ἀναζήσῃ αὖθις; Θέλει ἐπανακτήσῃ πληρῆ αὐτοῦ τὴν δυνάμιν, καὶ ἐξακολουθήσῃ νὰ διαχέῃ πάλιν ἐκ τῆς αὐξούσης σφαίρας του τὰς ἀκτίνας φωτός καὶ θερμότητος, αἵτινες ἐφαίνοντο ὅτι ἀπεχωρίσθησαν αἰωνίως ἀπ' αὐτοῦ; Δυνάμεθα καὶ δεῖν νὰ πιστεύωμεν εἰς τοῦτο, ἢ δὲ πιστίς μας αὕτη ἐν μέρει στηρίζεται εἰς τὰς κινήσεις καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ συμβαίνοντα, αἴτινα παρετηρήθησαν κατὰ τὰ 200 τελευταῖα ἔτη.

Ὁ Χάλλεϋ εἶδε τὸν ἀστὴρα τοῦτον εἰς βαθμὸν τετάρτου μεγέθους κατὰ τὸ ἔτος 1677. Ὁ Λακαίλλης, δευτέρου μεγέθους, τὸ 1751. Ὁ Βούροχελ τετάρτου, τὸ 1811. Ὁ Βρισβάνης, δευτέρου, τὸ 1822. Ὁ Βούροχελ, πρώτου, τὸ 1827. Ὁ Τζάνων, δευτέρου, τὸ 1830. Ὁ Ἐροχάλλος, πρώτου, τὸ 1837. Εἶναι λοιπὸν ἥλιος ὅστις μεταβάλλεται ταχέως καὶ κατ' ἀναλογίαν εὐρυτάτην. Μετὰ βεβαιότητος ἤδη ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν αὐτὸν ταχέως πάλιν διερχόμενον δι' ὄλων τῶν βαθμῶν λαμπρότητος, ἀφ' ὧν κατήλθε.

Πῶς ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα;

Ποῖα εἶσι τὰ αἴτια, εἰς ἃ δεῖν νὰ ἀποδοθῇ ἡ μεγίστη αὐτὴ μεταβολὴ τοῦ φωτός; Μήπως ἄραγε ὁ ἀστὴρ ἀπομακρύνεται ἡμῶν μετὰ ταχύτητος ἀκαταλόγιστου, εἴτα δὲ πάλιν ἐπανερχεται πρὸς ἡμᾶς, ὅτε καὶ βλέπομεν τὸ φῶς τοῦ αὐξάνον; Οὐχί. Διότι, τὸ μὲν, οὐδεμία κίνησις αὐτοῦ παρατηρεῖται, τὸ δὲ, θὰ καθίστατο ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ ἀστὴρ ἀπεμακρύνθη, μετὰ τῶν ἔτους 1856 καὶ 1867, τὸ ὅλον διάστημα τὸ ἀπαιτούμενον ὅπως ὑποβιάσθη ἀστὴρ πρώτου μεγέθους εἰς τοὺς τοῦ ἔκτου, τοῦτέστι δεκάκις τοῦλάχιστον μεγαλειότερον διάστημα ἀστέρος πρώτου μεγέθους ἢ 9,000,000 μεγαλειότερον τῆς ἀκτίνος τῆς τροχιάς τῆς γῆς, τοῦθ' ὅπερ προὔποθιται ταχύτητα ἀκατανόητον, βαθμὸν ταχύτητος ὃν δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ παραδεχθῶμεν, τῶσιν μάλλον καθόσον, ἢ ἀκτίς φωτός ἥτις μόλις μετὰ 15 ἔτη ἀφικνεῖται ἡμῖν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποστάσεως, θὰ ἐχρεώλετο 150 ἔτη νὰ ἀφίχθῃ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς δευτέρας. Ἡ μεταβολὴ λοιπὸν τοῦ φωτός δὲν προέρχεται ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεως τοῦ ἀστέρος.

Ἠδύνατο ἄραγε νὰ προσέλθῃ ἐνεκεν ἐκλείψεως; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ καθίστατο ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι σκιερὰ σφαῖρα μεγάλη ὡς αὐτὸς ὁ ἀστὴρ, διέρχεται κατ' εὐθείαν μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ὑποκρύπτει τὸ φῶς του ἐπὶ διάστημα πολλῶν ἔτων. Αὕτη ἡ φύσις τῶν οὐρανίων κινήσεων ἀντίκειται τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Ἄλλὰ δύναται λοιπὸν ἢ ἐκπλήσσοις αὕτη μεταβολὴ τοῦ φωτός ν' ἀποδοθῇ εἰς περιστροφὴν τοῦ μακρυσμένου τοῦτου ἀστέρος περὶ τὸν ἰδίον του ἄξονα, ἐπιτρέποντος τὸ ἡμῖσι αὐτοῦ νὰ καταφαίνηται λευκοπυρρῶμενον, ἐνῷ τὸ ἕτερον ἡμῖσι εὐρηται κεκαλυμμένον διὰ κηλίδων, μετὰ κελύφους, σχεδὸν ἀπεσκοτισμένον;

Ἀπεδείχθη ἤδη, ὅτι ὁ ἀστὴρ ἀπαιτεῖ τοῦλάχιστον 30 ἔτη ὅπως συμπληρώσῃ ἡμιπεριστροφὴν ἐπὶ τοῦ ἄξονός του, πρὸς δὲ τούτοις τὸ φαινόμενον δὲν παρουσιάζει τὴν κανονικότητα, ἥτις θὰ ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἡ μάλλον φυσικὴ ἐξηγησις θέλει εἶσθαι νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι περίοδοι ἀβύθου λαμπρότητος ἀνταποκρι-

νονται εις μεγίστην διέγερσιν εν τη λαμπρά φωτοσφαίρα των απομακρυσμένων τούτων ηλίων. Εν τη εξετάσει του ημετέρου ηλίου παρατηρήθη ήδη, ότι το φως αυτού οφείλεται εις νέφη στερεών η υγρών μορίων αναφλεγόμενων εν τη ατμοσφαίρα του, ως ο άνθραξ, η τιτανία, (η μεταλλική βάση της τιτανίου) και το μαγνήσιον αναφλέγονται υπό το τεχνητόν ημών πυρ. Ως ο Φαιγεί απέδειξεν, η περίοδος της λαμπρότητος και ενεργείας αστέρος αρχεται όπόταν η επιφάνεια της μάζης λευκοπυρμένων αερίων απεψύχθη ήδη άρκούντως όπως συγκρατήση την πτώσιν υγρών η στερεών νεφών καταλλήλων να εκπέμψωσι φως λαμπρόν. Ουτω σχηματίζεται η φωτόσφαιρα νέου ηλίου. Τα φαινόμενα της φωτοσφαιρας βραδύτερον δυνατόν να προσλάβωσι χαρακτήρα παλμώδη. Η ίσορροπία της εξ αερίων μάζης ταράσσεται το πρώτον εκ σκωριών αίτινες πίπτουσι, και ατμών οίτινες άνυψούνται, άκριβώς ως η ίσορροπία της ατμοσφαιρας ημών ταράσσεται διά της κυκλοφορίας του ύδατος υπό τας τρεις αυτού καταστάσεις πυκνότητος.

Μετά τινα χρόνον, όταν η μεταξύ της επιφανείας και του έσωτερικού συγκοινωνία αρχεται κωλυόμενη υπό της σκωρίας, φαινόμενα έκρηξεων παρατηρήθησαν έπισυμβαίνοντα και περιοδικοί κατακλυσμοί, ών αποτέλεσμα είναι η ταχεία αλλά πρόσκαιρος αύξησις του φωτός. Εις έκαστην άνύψωσιν της φωτοσφαιρας ανταποκρίνεται αίφνιδίως συρροή λευκοπυρμένων αερίων, έξερχόμενων εκ του έσωτερικού της μάζης. Βραδύτερον έτι, αι άλλωιweise αυται παρατηρούνται κατά διαστήματα μόνον, τέλος δε καταπαύουσιν έντελώς.

Ο μάλλον αξιομνημόνευτος αυτών

Εξ όλων των αστέρων οίτινες μετεβλήθησαν κατά την λαμπρότητα, ο μάλλον αξιομνημόνευτος είναι εκείνος όστις κατά το έτος 1572, απέκτησεν αίφνιδίως τοιούτον φως, ώστε κατέβαλε πάντας τους επί του στερεώματος αδελφούς του και κατέστη όρατός εν πλήρει μεσημβρία. Παρατηρήθη υπό του Τύχου Βράχη.

Γνωρίζομεν έίκοσι εξ τοιούτους αστέρας, οίτινες εντός 2,000 έτών παρουσίασαν αίφνιδίον άνύψωσιν φωτός, έγένοντο όρατοι εις γυμνόν τον όφθαλμόν, συχνά μέχρι θαμβότητος λάμποντες, και είτα πάλιν κατέστησαν άορατοι εις τον γυμνόν όφθαλμόν. Αί δύο τελευταίαι τοιούτου είδους έμφανίσεις παρατηρήθησαν κατά τα έτη 1866 και 1876, και κατέστη δυνατόν διά της αναλύσεως του φάσματος να καθορισθώ, ότι πραγματική επανάστασις συνέβαινεν επί των αστέρων τούτων, ανάφλεξις αποδοτέα εις φοβεράν έκτύλιξιν λευκοπυρμένου υδρογόνου και εις φαινόμενα ανάλογα εκείνων, άτινα έπισυμβαίνουσιν εν τη ήλιακή φωτοσφαίρα. Παρατήρησις αξία σημειώσεως είναι, ότι οι αστέρες ούτοι δεν αναφλέγονται εις παν του ουρανού μέρος άδιακρίτως, αλλά μόνον εντός περιωρισμένου χώρου, κειμένου εις τα περίε του Γαλαξίου.

Αί μάλλον λογικαι εξηγήσεις.

Δεχθώμεν ότι, γενική έκρηξις και ανάφλεξις επιγίγνεται έφ' ενός των ηλίων τούτων, ότι αίφνιδίως περικαλύπτεται εντός ογκων αναφλεγόμενου δευγόνου, και ότι το ζοφερόν δικτυώτόν εν ω είδομεν επιπλέοντα τα φωτεινά μόρια της ήλιακής ατμοσφαιρας, εξαφανίζεται υπό την συμπύκνωσιν των αναλαμπουσών δάδων η άλλως, δεχθώμεν, ότι ήλιος, όστις αρχεται αποψυχούμενος και καλυπτόμενος διά κελύφους στερεού, διασχίζεται υπ' έκρηξεων της έσωτερικής καρμήςου, η πάλιν, ότι μετέωρον υπερμέγεθος η τι άλλο ουράνιον σωμα, προσπίπτει επί νεωστή σχηματισθείσης ηπείρου επί της επιφανείας ηλίου όστις ήδη άποκτά κελυφος, η τέλος ότι δύο φοβεροί μετεωρικοί χείμαροι συγκρούονται κατ' άλλήλων, εν τω δια-

στήματι, και θέλομεν λάβη ίκανοποιητικήν εξήγησιν των πρόσκαιρων μας αστέρων, οίτινες ανέλαμψαν αίφνιδίως μετά λαμπρότητος έκθαμβούσης, όπως επαναπέσωσιν εν τη προτέρα αυτών καταστάσει η έξοφανισθώσιν έντελώς.

G. A. I.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ

Εάν προβώμεν διά της διανοίας μέχρι της εποχής των πρώτων κατοίκων της Γης, δυνάμεθα εύκολως να φαντασθώμεν υπό τινων έντυπώσεων κατέχοντο ούτοι επί τη θεά των περικυκλούντων αυτούς φαινομένων. Διά τους ανθρώπους εκείνους η Γη ούδεν άλλο ήτο η άπλοός δίσκος, μία επίπεδος δηλ. επιφάνεια, η οποία εξέτεινετο καθ' όλα τα σημεία του ορίζοντος, και της οποίας ήγγόνουν και αυτοί την έκτασιν, ενώ το μέγεθος του Ηλίου, της Σελήνης και των αστέρων έφαινετο εις αυτούς έντελώς γνωστόν, διότι υπέθετον, ότι τα σώματα ταύτα ήσαν λυχνία, προωρισμένα να φωτίζουσιν αυτούς, το πολύ όλίγον μεγαλείτεροι των ιδικών μας, κατά το μέγεθος, όπως εύρίσκονται άνθρωποι προσθεύοντες το αυτό και την σήμερον ακόμη περι των σωματίων τούτων.

Κατ' όλίγον εγνώρισαν, ότι το μέγεθος της επιπέδου, κατ' αυτούς της Γης, είναι πολύ μεγαλείτερον η όσον έφαντάζοντο, άλλ' άμέσως ένόησαν ότι δεν είναι άπειρον το μέγεθος τούτο. Έδλεπον καθ' έκαστην τον Ηλιον να ανατέλλη τακτικώς εξ ενός μέρους και να κρύπτηται εις το αντίθετον. Έδλεπον ότι ο Ηλιος δεν ανήρχετο εκ του αυτού πάντοτε σημείου του ορίζοντος άλλ' ότι ανέτελλεν άλλοτε μόν βορειότερον και άλλοτε νοτιώτερον. Το αυτό συνέβαινε και κατά την δύσιν αυτού.

Όμοίως η Σελήνη, ανατέλλουσα η κρυπτομένη κατά την δύσιν μετέβαλλε πάντοτε τα σημεία της ανατολής η της δύσεως αυτής επί του ορίζοντος.

Παρατήρησαν όμως ότι οι αστέρες άνετέλλον η έκρύπτοντο εις το αυτό πάντοτε σημείον του ορίζοντος. Θεωρούντες δε το σύνολον των αστέρων ένθουν ότι αι ανατολαι και αι δύσεις αυτών συνείδαινον καθ' όλα τα σημεία του ορίζοντος, δηλ. αι ανατολαι εν τω ήμισυ ανατολικώ και αι δύσεις εν τω ήμισυ δυτικώ κύκλω του ορίζοντος, εις τον όποιον κύκλον το όρατόν μέρος της γηίνης επιφανείας έφαινετο ότι τελευτα καθ' όλας τας διευθύνσεις.

Οι αστέρες, οι όποιοι ανεφαινοντο καθ' έκαστην ανερχόμενοι προς ανατολάς, ήσαν προφανώς οι αυτοί προς τους έξοφανισθέντας κατά την προηγούμενην έσπεραν προς δυσμάς, έπομένως θα διήρχοντο ούτοι υπό την Γην κατά το μεταξύ της δύσεως και της ανατολής διάστημα. Ηκολούθει εκ τούτου ότι η Γη εξέτεινετο μέχρι των αστέρων, ότι περίε της Γης υπήρχε κενός χώρος.

Την ιδέαν ταύτην της πεπερασμένης έκτάσεως της Γης ήκολούθησεν η ιδέα της σφαιρικότητος αυτής, ένεκα της παρατηρηθείσης άποκρύψεως τινών αστέρων εκ του βορείου μέρους του ορίζοντος, καθόσον έβάδιζε τις προς νότον και τανάπαλιν. Τα μεγάλα ταξείδια έπεβεβαίωσαν την σφαιρικότητα ταύτην, και έφθισαν κατ' όλίγον εις το συμπέρασμα ότι η Γη είναι σφαίρα μεμονωμένη πανταχόθεν εις το διάστημα, και ότι δεν στηρίζεται επί στύλου τινός.

Η σφαίρα αυτη, της οποίας έκαστος ημών έλάχιστον μόνον τμήμα βλέπει, έχει διαστάσεις υπερμέγεθεις, ως προς το ημέτερον σωμα. Εκ πρώτης ύψεως ο Ηλιος, η Σελήνη και οι αστέρες φαίνονται εις ημάς μικρά σώματα, συγκρινόμενα προς την Γην, ως φωτα δηλ. των λυχνιών μας η των φανών, οι όποιοι φωτίζουν τας όδούς μας.

Έμπιστευόμενοι εις τας πρώτας ταύτας έντυπώσεις, ένόμισαν οι αρχαίοι λαοί, ότι ο Ηλιος δεν είναι μεγαλείτερος βυτίου, ενώ οι πρόγονοι ημών πάντοτε ακριβέστεροι και γενναίτεροι εις τους έπιστημονικούς ύπολογισμούς των έφαντάσθησαν τον Ηλιον ε σ ο ν τ ο υ λ ά χ ι σ τ ο ν π ρ ο σ τ η ν Π ε λ ο π ο ν ν η σ ο ν.

Την άπάτην ταύτην των αισθήσεών η νεώτερα Έπιστήμη έπολέμησεν έπιτυχώς οίονδηποτε άντικείμενον, υποκίπτον εις την ημετέραν όρασιν, παρουσιάζει ημίν διαστάσεις, έξαρτωμένας εκ του πραγματικού μεγέθους αυτού και εκ της απόστασεως κατά την όποιαν απέχει άφ' ημών. Εάν δεν δυνάμεθα να προσεγγίσωμεν το άντικείμενον τούτο, η απόστασις αυτού άφ' ημών μένει πάντοτε άγνωστος, εκ τούτου δε και το αληθές αυτού μέγεθος. Αί αποστάσεις, τας οποίας ένστικτως αποδίδομεν εις τα ουράνια σώματα,

είναι τόσο μικρά εν σχέσει προς τας πραγματικάς, ώστε και τα μέγεθη αυτών συγκρίνονται εν τω πνεύματι ημών κατά την αυτην ύπερογκον αναλογίαν. Καθόσον όμως έτέθησαν εις ενεργείαν τα μέσα της έπιστήμης προς καταμέτρησιν των πραγματικών αποστάσεων των ουράνιων σωμάτων, έξηφανισθησαν αι πεπλανημένα ιδέαι και εγνώσθη, ότι η σφαίρα της Γης, η τόσο μεγάλη εις τα όμματα ημών, είναι απεναντίας εις κόκκος άμμου ως προς το μέγεθος των αστέρων, οι όποιοι πληροϋσι τα διαστήματα.

Το μεγαλείον της Γης κατ' όλίγον περιωρισθη όσον ούδεν άλλο ψευδές μεγαλείον επί της Γης. Αφού επί μακρόν χρόνον έθεωρήθη ως το σπουδαιότερον και μεγαλείτερον σωμα εν τω Σύμπαντι, ως εκείνο, διά το όποιον πάντα τα άλλα σώματα έπλάσθησαν, όπως και την σήμερον οι πλείστοι των ανθρώπων θεωρούνται ότι ζώσι και υπάρχουν δια λογαριασμόν άλλων ανθρώπων, κατ' όλίγον έξεθρονισθη εκ του μεγαλείου τούτου και εκ της θέσεως αυτής εν τω κέντρω του Παντός, και ήναγκάσθη να μη θεωρηται υπό της σ κ λ η ρ ας αυτής Έπιστήμης ειμή ως σωμα δευτερευούσης σημασίας, εν τη χορεία όχι μόνον των αστέρων αλλά και των κλησίον συνοδοιπόρων της, των Πλανητών, οι όποιοι, ως γινώσκωμεν σήμερον, είναι πολυάριθμοι.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ

Εν τη είρακτῃ.

Η έρευνα των συνθηκών, υπό τας οποίας εύρίσκονται οι άλλοι Πλανήται, και οι όροι της καταστάσεως της επιφανείας αυτών, δεικνύουσιν, ότι και οι Πλανήται ούτοι, καθώς και η Γη, δύνανται να ήναι επίσης κατοικημένοι.

Εξ άλλου, οι καθ' όλα τα σημεία του ουρανού σπινθηροβολούντες Ηλιοι, είναι επίσης πιθανότατον, ότι έκαστος τούτων συνοδεύεται υπό πληθος ιδίων Πλανητών, οι όποιοι, φυσικόν επίσης να παραδεχθώμεν, έτι δυνατόν να κατοικούνται, τόσο καλώς, όσον και οι αποτελούντες το ημέτερον ήλιακόν σύστημα.

Όλοι ούτοι οι αστέρες είναι διεσπαρμένοι κατ' έκκληκτικώς άπ' άλλήλων αποστάσεις, ώστε ενώ άφ' ενός η Γη κατέχει άπλοϋν, ούτως ειπείν, σημείον, ως προς το μέγεθος της διαμέτρου της περι τον Ηλιον τροχιάς του πλέον μακρυσμένου εκ των ημετέρων

Πλανητών, του Ποσειδώνος, αυτή η τοιαύτη διάμετρος άφ' έτέρου της τροχιάς του Ποσειδώνος εκμηδενίζεται πρό των αποστάσεων των αστέρων.

Ας κρίνη έκαστος περί του μικρού χώρου, τον όποιον κατέχει εν τω άπειρω τότῳ, όχι μόνον η ύψιτηνης αυτού κεφαλή, αλλά και το υπερήφανον αυτού άνάστημα!

Η ανθρωπίνη όμως διάνοια διαφυλάττει πάντοτε και τα καλά αυτης πλεονεκτήματα, ώστε δεν έθαμβώθη ποσώς εκ της άπειρίας ταύτης των αποστάσεων. Διά των έπιμόνων παρατηρήσεων και των παντοειδών έρευνών κατώρθωσε να ανακαλύψη τους νόμους, τους διεποντας τας κινήσεις των ουράνιων σωμάτων. Εύρε το μέσον να ύπολογίση την αληθή αυτών απόστασιν και το μέγεθος. Κατά τους νεωτέρους μάλιστα χρόνους προέδη και πολύ περαιτέρω, υπέβαλε δηλαδή την ύλην, εκ της όποιας συνίστανται, εις χημικήν άνάλυσιν, ώστε άνεκάλυψε και εκ τίνων στοιχείων έτι συνίστανται τα σώματα ταύτα.

Εάν δε η φαντασία συγχέεται πρό του μεγαλείου του Παντός, δεν μένει όλιγώτερον συγκεχυμένη πρό των αποτελεσμάτων της τοιαύτης έρεύνης της ανθρωπίνης διανοίας.

Ασθήρ.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Εν αρχῃ έποίησεν ο θεός τον ουρανόν και την γην.

Γένεσις, Ι, Α.

(Συνέχεια και τέλος).

Τρία τουλάχιστον είσι τα σημεία, καθ' α εν γένει αποδέχονται, και εκείνοι έτι οίτινες δεν αναγνωρίζουσι τα όρια ταύτα, ότι δέον ν' αναγνωρισθώ η χειρ αυτη. Το πρώτον εύρηται εν αυτη τη αρχῃ, όποτε το οργανικόν αναφύεται εκ του ανοργάνου. Σύμπασα η ύγαινούσα έπιστήμη παραδέχεται, ότι ούδεν τεκμηριον, οίονδηποτε, ύφίσταται, όπως αποδείξη, ότι άνευ θείας μεσολαδήσεως, η ζωη άνέκυψεν εξ ύλης νεκράς. Το δεύτερον καίται εις το σημείον, καθ' ο η φυτική ζωη μεταβαίνει εις την ζωικήν ζωήν και το τρίτον εύρηται ένθα η ζωική ζωη άνέρχεται εν τω άνθρωπῳ μεταβαλλομένη εις ήθικην και πνευματικην ζωήν. Ο κ. Wallace, εις των ενθερμοτέρων του Δαρβινισμού όπαδών, ύποστηρίζει την παρουσίαν του ύπερφυσικού κατά το τρίτον τούτο σημείον.

Και τοι όμως η εξέλιξις δεν είναι αληθής εν άπάση αυτης τη έκτάσει, ενέχει εν τούτοις μεγάλην αλήθειαν. Είναι η ανακάλυψις μυστηρίου τινος της θείας διανοίας και το μυστήριον είναι, ότι ο θεός αγαπῶ να βλέπη τα πράγματα αυξανόμενα. Όλίγον κατ' όλίγον υπό τα όμματα Του, ού μόνον προήχθησαν τα πλάσματα Του από νηπιότητος εις ήλικίαν πρεσβυτικην, αλλά και η μία αυτών μορφή μετεβλήθη εις έτέραν εν κλίμακι άει παραγομένη η δ' εξέλιξις αυτη κατεκάλυψε διαστήματα του παρελθόντος τούτου ενόρα, ώστε μόνη η άνάμνησις των συγγείει τινα.

Η ιστορία κατά τους αστρονόμους.

Τρίτη έπιστήμη αναστρέφουσα έτερον φύλλον της Βίβλου της Φύσεως, αποκαλύπτει τα θαυμαστότερα πάντων.

Ο ανωκώστες του πρώτου κεφαλαίου της Γενέσεως, άκινούμενος εις την περιγραφην του έργου της τετάρτης ημέρας, θέλει πιθανώς παραδεχθώ, ότι η Γη είναι το κεντρικόν του σύμπαντος σημείον, και ότι ο Ηλιος, η Σελήνη και οι αστέρες έγένοντο, διά την μόνην αίτίαν της περιστροφής περι έαυτην, και διαχύσεως επ' αυτης του υποφώρου φωτός των. Γρόντι επί αιώνας πολλούς, τοιαύτη ήτο η της ανθρωπότητος πεποιθήσις, και δη επί μακρόν, άφ'ότου οι άνθρωποι ήρξαντο μελετώντες τα ουράνια σώματα, έξηκολούθουν οικοδομούντες τα αστρονομικά αυτών συστήματα επί της αρχής ταύτης.

Εν τούτοις την σήμερον, αναγκαζόμεθα να δεχθώμεν πολλῶν μετριοτέρων ιδέαν της σφαιρας, εκ του χόδς της οποίας έπλάσθημεν, διότι γνωρίζομεν ότι η Γη είναι εν των μικροτέρων ουράνιων σωμάτων, άφανής έντελώς εις θεατάς ιστομένους επί του πλείστου των άλλων συναδέλφων της. Η σελήνη τῶντι, ην έθεώρει ο προεπιστημονικός κόσμος, ως εν των μεγίστων όρα-

νίων σωμάτων, είναι πράγματι, ότι φαίνεται ούσα—επιπέδης δορυφόρος της γης. Ο Ήλιος, τούναντιον, όστις διαφαίνεται όλίγον τι μεγαλύτερος έκείνης, είναι ίσος κατά τó μέγεθος προς έν εκατομμύριον και διακοσίας χιλιάδας Γαίας, και έννενηκοντα εκατομμύρια μίλια μακράν αυτής. Έάν εύρισκετο έγγυς ήμών όσον ή σελήνη, θα έκάλυπτε πλέον τί τού όλου ούρανίου θόλου. Η γη είναι ταπεινή μόνον άκόλουθος της μεγαλοπρεπούς ταύτης σφαίρας, στρεφόμενη περί αυτήν άπαξ έντός ένιαυτού. Έξ ή έπίτά τών άστέρων ούς βλέπομεν διά γυμνού όφθαλμού, ώς και τινες άλλοι, ούς τó τηλεσκόπιον άποκαλύπτει, εύρηται έν τή αύτῃ ύποταλεί θέσει, περιστρεφόμενοι καθ' όμοιον τρόπον περί τόν Ήλιον.

Άλλά τί είναι οι λοιποί άστέρες; Είναι ήλιοι, πολλοί δ' αύτών πολλῶ μεγαλύτεροι τού ήμετέρου. Έκαστος αύτών πάλιν δυνατόν να περικυκλώται υπό πλανητικού συστήματος, όσον έκείνο είς δ' άνήκει ή γη, καίτοι εύρηται τόσῳ μακράν, ώστε να μή ήται όρατόν.

Αί άποστάσεις τών άστέρων είσιν άκαταλήπτως μέγισταί, τινές δ' αύτών τόσον μεγάλαί, ώστε περιφρονούσι τόν ύπολογισμόν και αύτῶν έτι τών τελειοτάτων έπιστημονικῶν ήμῶν όργάνων. Τό φῶς διατρέχει 186 χιλιάδας μιλίων είς έν δευτερόλεπτον' έν τούτοις 15 και 1/2 έτη παρέρχονται όπως άφιχθῆ είς ήμᾶς από τινος άστέρος πρώτου μεγέθους, 28 έτη από τινος δευτέρου, και 3500 έτη από τινος τού δωδεκάτου μεγέθους' ή, (έναν παραδεχθόμεν άλλο μέσον προς σύλληψιν ιδέας τινος τών μεγάλων τούτων άριθμῶν), εάν λάθωμεν τό μεταξυ ήλιου και τῆς διάστασης, όπερ, ως προείπομεν, είναι πράγματι 90 εκατομμυρίων μιλίων, ως ένκ πόδα, τότε τό μεταξυ τού ήλιου και τού Βέγα, ένός τών άπλανῶν άστέρων, θέλει παρασταθῆ διά 34 και 1/2 γεωγραφικῶν μιλίων.

Οί άριθμοί τών άστέρων είσιν έκπληκτικοί, ως τά τε μέγεθθ και αι άποστάσεις αύτῶν. Διά γυμνού όφθαλμοῦ δυνατόν να ίδωμεν περί τούς 8,000' τό τηλεσκόπιον όμως άποκαλύπτει άριθμούς ύπολογιζομένους είς 273 εκατομμύρια, ή δε τελευταία εισαγωγή της φωτογραφίας είς τήν αστρονομίαν ύπόσχεται μέγਾਲως να έκταξήσθ τόν άριθμόν τούτον. Είς τόν Γαλαξίαν μόνον, τήν ύπερχρον ζώνην, ήτις είς γυμνόν όφθαλμόν καταφαίνεται έπιπασμένη δι' άστέρων, ύπελογίσθη ότι ύπάρχουσι 18 εκατομμύρια, και είς άλλα τών ούρανῶν μέρη εύρηται διασχυμένοι, ως κόκκι χροσθ. Και ούτοι μὲν άπαντες είσιν όρατοί, άρατοι δε πόσοι;

Είδομεν τήν πιθανήν ιστορίαν της κατασκευῆς της γῆς' άλλ' όποία είναι ή ιστορία τοῦ σχηματισμοῦ τών πλανητῶν τούτων, έν συγκρίσει προς τούς όποιους ή γη δέν είναι πλέον τι τοῦ ένός φύλλου έν δάσει μεγάλῳ; Τίς δύναται να όρίσθ τούτο; Η διάνοια τοῦ ανθρώπου άδυνατεῖ να λύσθ τόσῳ μέγα πρόβλημα.

Υποτίθεται ότι έν έποχῇ άνυπολογίστως μακρᾷ έν τῷ παρελθόντι, άπασα ή ύλη τοῦ ήλιακοῦ συστήματος—δηλαδή δ' ήμέτερος ήλιος και οι πλανήται ύφ' ών περικυκλώται—ήτο ύπερμεγέθους μάζα αναφλεγόμενης ύλης έν λίαν άραιῷ μορφῇ, καταλαμβάνουσα χῶρον τοσοῦτον έν τοῖς ούρανοῖς όσος είναι ή μέγιστη περιοχῇ τοῦ συστήματος. Η αναφλεγόμενη αύτη μάζα περιεστρέφετο μετά ταχύτητος μεγίστης' άλλ' ότε ή θερμότης αύτης ήρξατο καταναλισκομένη συνεστάλῃ ένῶν δέ τούτο ένίεντο, έξερρίπτοντο ύπερμεγέθεις δίσκοι φλεγόμενης ύλης, όστινες έπίσης άφού ή θερμότης των έξέπνευσε, περιεστάλθσαν είς σφαίρας, αί τινες τήν σήμερον είναι οι πλανήται. Ούτως ή γη μας άπεχωρίσθη ως αναφλεγόμενη μάζα εκ της κεντρικῆς μάζης τοῦ ήλιου και ή σελήνη κατά τόν αὐτόν τρόπον άπεχωρίσθη της γῆς, εύρισκομένης έτι έν καταστάσει αναφλέξεως. Ολίγον κατ' όλίγον ή γη άπεψύχθη, οι εξ' αύτης άνερχόμενοι άτμοί συνεπικυκλόντο, και κατερχόμενοι ως βροχῇ καθίσταν αύτην άκαλήν, μέχρις ότου τέλος κατέστη κατάλληλος όπως φέρῃ επ' αύτῆς τήν ζώνην.

Τά σώματα άπαντα έν τῷ ήλιακῷ συστήματι επί μάλλον και μάλλον άψύχονται, ή δ' αστρονομία προλέγει ότι, όταν ή πρόδος άφιχθῆ είς ώρισμένον βαθμόν, οι πλανήται θέλουσι καταπέση έντός τοῦ ήλιου, ως καρπός δένδρου πίπτει επί τοῦ έδάφους όταν καταστῆ ώριμος. Έκ της συγκρούσεως θέλει παραχθῆ ανάφλεξις, εξ' ής ως ο Φοινίξ (κατά τήν μυθολογίαν) εκ της τέφρας του, θέλει ανακύψει νέος κύκλος δημιουργίας!

Τοιαύτη διά βραχέων ή σκιαγραφία της ιστορίας της δημιουργίας, ως ή έπιστήμη διηγείται αύτην. Οποίαν έντύπωσιν δύναται

να παραγάγῃ έν ήμῖν; Έκ τών ιδίων ήμῶν αίσθημάτων κρίνοντες, δέν να παραδεχθώμεν ότι παράγει αύτην ταύτην τήν έντύπωσιν, ήτις παράγεται εκ τοῦ πρώτου της Γενέσεως κεφαλαίου.

Φαίνεται ότι, ο συγγραφεύς τοῦ πρώτου κεφαλαίου της Γενέσεως και ο τών Ψαλμῶν ή ροδ' και ρμη', όστινες περιέγραφαν τά έργα τοῦ Θεοῦ έντός τών όριῶν της γνώσεως της έποχῆς των, θα άπέδέχοντο εύφροσύνως τήν νέαν επανάληψιν τών νεωτέρων χρόνων. Έπίσης ότι Έκείνος, όστις παρήγγειλεν ήμῖν να σκεπτόμεθα περί τών κρίνων, πῶς αἰξ' χιλιάδας έτών, μελετώμεν όμοίως τήν αύξήσιν τοῦ κόσμου. Η σπουδῆ της ισχύος τοῦ Θεοῦ και της έν τοῖς έργοῖς Αὐτοῦ συνέσεως είναι μέρος τοῦ προς Αὐτόν σεβασμοῦ, τό όποῖον λίαν παρημελήθη.

Έν τούτοις δέν δύναται τις να άρηθῆ, ότι ένυπάρχει τι τό πεπλανημένον έν ταῖς κολοσσαίαις ταύταις άποκαλύψεσι της έπιστήμης' και ύπάρχει άμφιβολία τις, ήτις θα έπληξεν, ως ρίγος σφοδρῶν καρδίας πολλῶν. Αν δλη ή γη ήται μόνον ως φύλλον λεπτόν έν τῷ δάσει τών κόσμων, και αι εξ' χιλιάδας έτών, έντινα έθεωροῦντο ως άποτελοῦντα τήν όλην ιστορίαν τοῦ κόσμου έν μόνον τικ ώρολογίου έν τῇ παρόδῳ τοῦ γεωλογικοῦ χρόνου, τί είναι τότε ο άνθρωπος; Δέν ύπερεξέτιμης γελοίως τήν σπουδαιότητά του; Και ύπερ πάν άλλο, είναι πιστευτόν, ότι ύπερ τοιούτου άναξίου λόγου όντος, ο Υἱός τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος έθυσίασθη;

Τόν λόγον δίδομεν είς τόν περιφανῆ άγγλον κληρικόν Chalmers, άπαντήσαντα ως εξῆς είς τήν έρώτησιν ταύτην.

«Η Βασίλισσα Βικτωρία βασιλεύει επί κράτους, επ' οῦ ο ήλιος οὐδέποτε δύει, τιμῶμένη και αγαπωμένη υπό τών ύπηκῶν της. Άλλά τίμη τρόπον έκτήσατο και διετήρησε τήν αγάπην των; Διά της μεγαλοπρεπειας και πολυτελείας, ή τών δειγμάτων της μητρικῆς στοργῆς, άτινα ή βιογραφία της άποκαλύπτει; Έπραξέ ποτέ τι, όπερ πλειότερον συνέβαλε προς ύποστήριξιν τοῦ θρόνου της, εἰμῆ δε διεσημίσθη ότι εισήλθεν είς οίκον πτωχικῶν και είπε λόγον συμπαθητικόν είς κάσχοντα παῖδα ή συνήνωσε τά δάκρυά της προς τά της πτωχῆς χήρας; Όσα πτωχότερα ήτο ή καλύθη και ταπεινά τά αντικείμενα της αγάπης της τόσῳ βαθύτερον εισέδου ο σεβασμός είς τās καρδίας τών ύπηκῶν της.

«Υποθέσωμεν, ότι ο Τσάρος της Ρωσίας και ο υἱός του ταξειδεύοντες έν άπομακρυσμένη έπαρχίᾳ της εύρείας αύτῶν Αυτοκρατορίας, διήρχοντο επ' άμάξης παρά τινά κομπολόιν. Παῖς τότε μικρός χωρικού, παιζων παρα τήν όδόν κινδυνεύει να άνατραπῆ και φονευθῆ υπό τούς τροχούς, ότε ο υἱός τοῦ Τσάρου προλαβόν μή κινδυνον ή τήν θυσίαν αύτην της ζωῆς του, σώζει αύτόν. Η πράξις του αύτη δέν θα διέπτατο διά τοῦ κόσμου όλου και θα συνεκίνε: πάσαν καρδίαν; Δέν ήθελε βαρύνει πλειότερον εκατοντάδος χιλιάδων στρατιωτῶν ύποστηρίζοντων τόν θρόνον του; Δέν θα άπεθανάτιζε τόν έργατήν της πράξεως πλειότερον παρά εάν έδασίλευεν επί 50 έτη;

«Και λοιπόν, ό,τι ή κομπολόις έκείνη είναι είς τήν Ρωσικήν αυτοκρατορίαν, ή ή πτωχική καλύθη είς τό βασίλειον της Βικτωρίας, οῦτω και ή γη θα ήται έν τῷ μέσῳ τών έπικρατειῶν τοῦ Δημιουργοῦ' άλλὰ δέν έπεται εκ τούτου ότι δέν εδει να γείνη και ή σκηνη της άπολυτρώσεως τοῦ ανθρώπου. Η πράξις μαρμαίρει σιληπιοτέρα πρό τών όφθαλμῶν τών λογικῶν και οίκων τοῦ σύμπαντος άκριβῶς, διότι έγένετο όπως σωθῆ πλάσμα έν τόσῳ ταπεινῇ και άσημάντῳ θέσει.»

Οὔτω μεθ' όλα ταῦτα, ή γη αύτη, αν μη υπό ύλικήν σημασίαν, άλλ' έν πολλῶ ύψηλοτέρα τοιαύτη, είναι ίσως τό κέντρον τοῦ σύμπαντος, ως τό θέατρον επ' οῦ παρεστάθη ή έξουχέτερα έκτύλιξις, ή ποτῆ γενομένη ή δυναμένη ποτῆ να επισυμβῆ, τοῦ χαρακτήρος τοῦ Δημιουργοῦ ή δε γεωλογία και αστρονομία παρέσχον νέαν πιστοποιήσιν είς τόν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου.

«Οὔτω γάρ ήγάπησεν ο Θεός τόν κόσμον, ώστε τόν υἱόν αύτοῦ τόν μονογενῆ έδωκεν, ίνα πᾶς ο πιστεύων είς αὐτόν μή απόλῃται. άλλ' έχη ζωην αἰώνιον». Ιωάννης ΙΙΙ. 16.

Γ. Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Πρό δύο εβδομάδων έγέγοντο τά έγκαίνια της διεθνούς Έκθέσεως τών γραμματοσήμων έν τῷ μεγάρῳ τών Έλευθερων Τεχνῶν τοῦ Πεδίου τοῦ Άρεως.

Τήν πρωτοβουλίαν της Έκθέσεως ταύτης ανέλεγον, ή

ΗΧΩ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ.

Έσχάτως έγέγοντο έν τῷ κόλπῳ της Τουλώνης λίαν ένδιαφέροντα πειράματα ύποβρυχίου φωτισμοῦ. Ηλεκτρική λυχνία βάρους εξήκοντα χιλιογράμμων κατεδύθη είς τόν πυθμένα τών υδάτων τοῦ κόλπου, και μόλις έτέθη τό ηλεκτρικόν ρεύμα ώραῖον και διαυγές φῶς διεφώτισε τόν πυθμένα είς άκτίνα τριάντα μέτρων περίπου.

Τά ίλυδῶδη ταῦτα βάθι οὐδέν τό αξιοσημείωτον παρουσιασάν άμα τῷ φωτισμῷ αύτῶν, πλὴν πολυάριθμοι ίχθεις έλκνόμενοι υπό της λάμψεως τοῦ φωτός, περιετριγύριζον τήν λυχνίαν και είναι προφανέστατον, ότι εύκόλως θα ήδύναντο, εάν έπειράωντο, διά τινος δικτύου να συλλάβωσι πληθώραν τούτων.

Βεβαίως, υπό τήν έποψιν ταύτην, τό άποτελέσμα-τα τοιαύτης έφευρέσεως δέν χρήζουσι ποσῶς συγχαρητηρίων, διότι τοιούτον μηχανήμα έφευρισκό-μενον έν τῇ αλιείᾳ, θα συνετέλει οὐδέν πλέον ή είς τήν εξαφάνισιν τών έν τοῖς παραλίαις, ποταμοῖς και λιμῆσι ίχθύων, όπερ όμολογουμένως δέν ήθελεν είσθαι ούτε έπωφέλεος ούτε φρόνιμον, άλλ' υπό τήν έποψιν της εξετάσεως τών θαλασσίων πυθμένων προς όφελος της βοτανικῆς, της όρυκτολογίας και της φυσικῆς εξετάσεως τών ένδιαφεροσῶν θέσεων, ή λυχνία αύτη αναντιρρόπως μέλλει να παράσχῃ σπουδαίας ύπηρεσίας.

Ο ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Η πόλις της Τεργέστης θέλει προσεχῶς προικισθῆ διά τινος όβελίσκου, όπως οι Παρίσιοι και τό Λονδίνον' διά τρόπον όμως πολύ περιεργόν, διότι πρό ήμίσεως σχεδόν αἰῶνος αναμένεται εκεί. Ο μονόλιθος οὔτος είχε προσένεχθῆ αύτῇ τῷ 1847 παρά τινος γενικοῦ προέδρου της Αυστρίας, έν Αλεξανδρείᾳ διατελοῦντος έν ύπηρεσίᾳ, τοῦ κ. Λωρέν, άλλ' επί τῷ όρω ίνα ή δσπάνη της μεταφοράς τοῦ όβελίσκου καταβληθῆ υπό τοῦ δήμου της Τεργέστης. Οὔτος όμως επί τεσσαράκοντα πέντε έτη εδίσταξε να πράξῃ τούτο, ένεκα της μεγίστης δαπάνης ήν απαιτεῖ ή μεταφορά του και μόλις έσχάτως πρό δύο εβδομάδων, άπεφάσισε να δεχθῆ τό δῶρον τοῦ κ. Λωρέν.

Ο όβελίσκος οὔτος συνίσταται εκ ροδίνου λωρίτου και έχει ύψος είκοσι μέτρων. Αναπαύεται δε επί βάσεως εκ πορφυρίτου λίθου, ήτοι έρυθροῦ λίθου μετά λευκῶν σιγιμάτων. Τό σύνολον είναι εξαίσιον.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

Οι Άμερικανοί έφεύρον νέον, τρόπον εκτίμησεως μεγάλου τινός άνδρός, διά της χαράξεως της εικόνας του έν γραμματοσήμοις. Έσχάτως άπεφασίσθη να εκδώσωσι τοιαύτα γραμματόσημα προς τιμήν τοῦ μεγάλου θαλασοπόρου και ευεργέτου της ανθρωπότητος, Χριστοφόρου Κολόμβου, επί τῇ εύκαιρίᾳ τών προς τιμήν του διδομένων έορτῶν. Η πώλησις και κυκλοφορία αύτῶν θα διαρκέσῃ επί έν έτος, ήτοι από 1ης Ιανουαρίου 1893 μέχρι της εορτής τοῦ αγίου Σουλδέστρου.

Θα εκτυπωθῶσι δε τριῶν ειδῶν. Τά μὲν θα φέρωσι τήν προτομήν τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, τά δε τήν μονήν τοῦ Ροβίδα, έν ής γνωστόν, ο διάσημος θαλασοπόρος διέμεινε πρό της δι' Άμερικὴν αναχωρήσεώς του, τά δε τρίτα τό ένδοξον πλοῖον του (καραβέλλαν) Άγίαν Μαρίαν, δι' ής έταξειδεύσε και ανέκαλυψε τόν Νέον Κόσμον.

Φράκ.

Γαλλική Έταιρεία τών γραμματοσήμων, ο Γαλλικός Σύλλογος τών γραμματοσημοφίλων, και ο Σύλλογος της ανταλλαγῆς γραμματοσήμων. Της δ' έπιτροπῆς της Έκθέσεως ταύτης πρόεδρος είναι ο δόκτωρ κ. Legrand.

Η Έκθεσις αύτη περιλαμβάνει πάντων τών ειδῶν γραμματόσημα, ήτοι κινητά, έναριθμα, φακέλλους, δελτάρια, ταινίας, ένσήμους έπιταγᾶς, τηλεγραφικά γραμματόσημα, εισπρακτέα, κτλ. τά σπουδαιότερα περί γραμματοσημολογίας συγγράμματα, λευκώματα συλλογῆς γραμματοσήμων, πάντα τά μηχανήματα προς κατασκευήν, τῶπων και άνατύπων, χρωματισμόν, διάτρησιν κτλ. τών γραμματοσήμων, τάς έν χρήσει μεθόδους διά τήν πρόληψιν τών παραποιήσεων, τά είδη τών παραχαράξεων, ποικίλας εικόνας αύτῶν, τά παλαιά συστήματα της μεταφοράς τών ταχυδρομείων και τās στολᾶς τών διανομῶν και ταχυδρόμων τών περὶ αὐτῶν έποχῶν.

Ο άριθμός τών έκθετῶν άνέρχεται είς 112, άποτελουμένων, τοῦ ένός τρίτου εκ Γάλλων, τοῦ ένός τρίτου εξ' Άγγλων και τοῦ ένός τρίτου εκ τών άλλων έθνῶν. Οι Γερμανοί αντιπροσωπεύονται παρά τριῶν ή τεσσάρων μόνον έκθετῶν. Η δε Έλλάς; παρ' ένός και μόνου εύτυχῶς. (1).

Συνέστησαν ήδη διαγωνισμούς και ώρίσθησαν τά σχετικά βραβεία, άτινα θα διανεμηθῶσι μετά τήν λήξιν της Έκθέσεως, ήτις θα γίνῃ τῇ 15 προσεχῶς Οκτωβρίου.

Επί τῇ εύκαιρίᾳ ταύτῃ ή «Έφημερίς τών Συζητήσεων» έν Παρισίαις, δίδωσι τās άκολουθους ένδιαφερούσας περί της ιστορίας τών γραμματοσήμων πληροφορίας, ως και τās περί τών σπουδαιότερων συλλεκτῶν είδήσεις.

«Πρώτος, έν έτει 1840, ο Rowland Hill, διευθυντής τών άγγλικῶν Ταχυδρομείων κατασκεύασε τό πρώτον γραμματόσημον, ένός μακροῦ penny. Μετά τήν Άγγλίαν, ή Βρασίλια, ή Γενουῆ, ή Φινλανδία, τό Βάλε, ή Ρωσία, ή Τρινιτέ, αι Ηνωμένα Πολιτεῖαι, τό Tons-et-Tanis και ή νήσος Άγ. Μαυρίκιος εξέδωκαν γραμματόσημα. Η δε Γαλλία μόλις τῷ 1849 εισήγησατο τήν χρῆσιν αύτῶν. (Η δ' Έλλάς; τά πρώτα αὐτῆς γραμματόσημα εξέδωκεν έν Παρισίαις μόλις τῷ 1861).

Οι πρώτοι συλλέκται τών γραμματοσήμων χρονολογούνται από τοῦ 1856, έποχῇ καθ' ήν μαθηταί τινες κατεγείνοντο χάριν παιδιᾶς συλλέγοντες και τακτοποιούντες κατ' έθνος γραμματόσημα. Σήμερον οι γραμματοσημοσυλλέκται άριθμοῦνται κατά λεγεῶνας. Έπειδή δε ο άριθμός τών συλλεκτῶν γραμματοσήμων όλοεν αύξάνεται και ταῦτα πληθύνονται, ύπολογίζουσι δε τόν άριθμόν τών ανά τήν ύψηλίον ύπαρχόντων μέχρι τούδε διαφορετικῶν γραμματοσήμων είς εκατόν χιλιάδας και πλέον, ή άπασχόλησις αύτη τών γραμματοσημοσυλλεκτῶν καθίσταται βαθμηδόν δυσχερῆς, πολλοί δε τούτων περιωρίσθησαν ήδη είς είδικούς κλάδους ή Χώρας, συλλέγοντες ένός μόνου Κράτους γραμματόσημα, ή καταγεινόμενοι άποκλειστικῶς μόνον είς τήν συλλογήν τών δελταρίων ή τών εισπρακτέων γραμματοσήμων.

«Ο κ. Tabling, αρχαῖον μέλος τοῦ άγγλικοῦ Κοινοβουλίου, κατείχε τήν σημαντικώτεραν συλλογήν τοῦ κόσμου, κληροδοτήσας ταύτην μετά θάνατον είς τό Βρετανικόν Μουσείον, μετ' εισόδημα 25,000 φρ. διά τήν τοποθέτησιν και διατήρησιν αύτῆς.

«Πρώτος συλλέκτης επί τών ήμερῶν μας φημίζεται ο κ. P. La Renotiere di Ferrari, υἱός τοῦ δουκῶς τοῦ Γαλιέρα, και οὔτινος ή συλλογή εξετιμήθη αντί δύο εκατομμυρίων φραγκῶν. Μεταξυ δε τών περφημισμένων γραμματοσυλλεκτῶν της Γαλλίας άναφέρονται εξ' ίσου ο κ. Legrand, πρόεδρος της έπιτροπείας της Έκθέσεως, ο κ. Le Roy d'Etioles, ο Schoeler, ο Verville, ο Mahé, κτλ. έν Βρυξέλλαις δε ο κ. Maens.»

Φ. Κερντέζης.

1) Ο κ. Βαλλώστης μόνον άπέστειλεν είς τήν Έκθεσιν ταύτην συλλογήν εξ' Έλληνικῶν γραμματοσήμων πλήρη, όλων τών εκδόσεων και ειδῶν, εκ 307 άποτελουμένην γραμματοσήμων και αξίας 1000 φρ.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ποῖα ἐκ τῶν δύο σας ἐπῆρε ἓνα κομμάτι ζάχαρι ἀπὸ τὴν ζαχαροθήκη; ἤρῳτα ἡ μήτηρ.

— Νά, ἡ Ἐλένη, εἶπεν, ἡ Φιφῆ.

— Ὅχι, μαμμά, ἡ Φιφῆ τὸ ἐπῆρε καὶ λέγει ψεύματα. Ἐπειτα δὲν ἦτον αὐτὴ ἐκεῖ, κανεὶς δὲν μὲ εἶδεν ὅταν τὸ ἐπῆρα . . . πῶς τὸ εἰζεύρει . . .

Κυρίως τις παρεπονεῖτο πρὸς φίλον του.

— Ἄ! φίλε μου, τῷ ἔλεγε. Δὲν φαντάζεσαι τί γυναῖκα ἔχω! Εἶμαι πολὺ δυστυχῆς.

— Καὶ διατί;

— Ἐχομεν τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα.

— ; . . .

— Μάλιστα, θέλει πάντοτε αὐτὴ νὰ διατάσῃ.

. . . Καὶ ἐγὼ ἐπίσης!

Ὁ Κύριος Δ. . . ἀπήρχετο ἐξ Ἀθηνῶν, ἐνῶ φίλος του τις τὸν σταματᾷ ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Σιδηροδρόμου.

— Πῶς, Ἰωάννη, τόσῳ ταχέως ἐγκαταλείπετε τὴν πρωτεύουσαν, δὲν μὲ ἔλεγετε ὅτι θὰ ἔμενες ἓνα μῆνα;

— Ναι, ἀλλὰ ἔχασα ὅλα τὰ χρήματά μου, καὶ φεύγω.

— Κράμα! . . . ἔ! καλὸν κατενόδιον, λοιπόν! . . .

Ὁ Κύριος Δ. . . ἐνὸς καὶ λυπούμενος.

— Τί ἄθλιος κόσμος! Τώρα ὅπου δὲν ἔχω χρήματα, ὅλοι μὲ λέγουν, σὸτὸ καλὸ! . . .

Μεταξὺ δύο φίλων τῆς ἐποχῆς, ἐν τῷ ξενοδοχείῳ κοιμωμένων, κατὰ τινὰ νύκτα.

— Πέτρε, κοιμήθηκες;

— Ἐ! Διατί ἐρωτᾷς;

— Νά, ἀν δὲν κοιμήθηκες ἀκόμη, ἤθελα καυμίμενε, νὰ σοῦ ζητήσω ἓνα τάλληρο . . .

— Ὄφ! καὶ δὲν βλέπετε ποῦ κοιμοῦμαι;

Καὶ ἐστὶ ἀκίνητος ὡς ζύλον.

Παιδίον δωδεκαετής μόλις ἀκούταν τῆς μητρός του, ὅτι ἀπώλεσε δίκην τινά, ἐρίφθη περιχαρὲς εἰς τὸν τράχηλόν της.

— Ἄχ! μαμμά μου, μαμμά μου, τῆ ἔλεγε ἐξαλλοῦ, πόσον ἐχάρην, ὅπου ἐτελείωσεν αὐτὴ ἡ δίκη, ἥτις σὲ ἐτυράννει τόσον καρόν! . . .

Ροῦς.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Σ. Μ. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς.—Ν. Ι. Κέαρ. Ζητούμενον φύλλον σας ἀπεστείλαμεν. Ἀποστείλατε καθυστερούμενας συνδρομὰς παρελθόντος καὶ τρέχοντος ἔτους.—Α. Κ. Κάϊρον. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Συνδρομητὰς ἐνεγράφησαν. Σὰς ἐγράψαμεν καὶ ταχυδρομικῶς.—Η. Κ. Σθρον. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Ἀποδείξιν σας ἀπεστείλαμεν, ἐγράψαμεν.—Τ. δ' Α. Νέαρ - Ἰόρην. Ἐπιστολὴ καὶ ἐφημερίδες ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν.—Π. Ν. Δ. Παρισίους. Συνδρομητὰς ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς. Ἀποδείξεις ἀπεστείλαμεν.—Κ. Β. Ἀμοργόν. Ἐχει καλῶς ἀναμένομεν.—Ι. Β. Βραῖλα. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἐλήφθησαν καὶ σας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ προθυμίαν σας. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ἀπάντησιν μας.—Μ. Β. Πάτρας. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀκνητήσαμεν. Ἀναμένομεν χρήματα.—Γ. Κ. Λάρακα. Ἐπιστολὴ μετὰ δύο τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Μετρήσωμεν ὀριζόμενον ποσόν.—Π. Χ. Βραῖλα. Δελτάριον ἐλήφθη. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Σὰς ἐγράψαμεν.—Γ. Κ. Ὀδησσόν. Ἀπαντήσατε εἰς δελτάριόν μας.—Ν. Π. Ὀδησσόν. Συνδρομὴν σας δὲν ἐλάβομεν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐισερχόμενοι ἤδη εἰς τὸν ἕκτον μῆνα τοῦ Γ' ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ΦΥΣΕΩΣ, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς, τοὺς καθυστεροῦντας ἐτι τὴν συνδρομὴν τοῦ βου ἤδη τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστούμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν τάχιστα αὐτήν, καὶ τοῖς ἀποστείλωμεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις τῶν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαχείων, ὧν αἱ κληρώσεις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς ἐγκαίρως προανηγγείλαμεν, ἔσονται σχεδὸν διπλάσιαι τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὠρισθέντων πλείονων δώρων, ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομητῶν. Τὴν συνδρομὴν του ἕκαστος δύναται πρὸς εὐκολίαν καὶ ταχύτητα ν' ἀποστελῇ κατ' εὐθείαν, ἐὰν βούληται, πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς ΦΥΣΕΩΣ δι' ἐπιταγῆς, χαρτονομισμάτων ἢ γραμματοσήμων παντὸς ἔθνους.

Ὁμοίως παρακαλοῦμεν καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς μας, ὅπως ἐπιταχύνωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσπραχθεισῶν ἀποδείξεων, ἵνα ταχτοποιήσωμεν τὰ βιβλία μας συμφώνως πρὸς τὰς μελλούσας κληρώσεις.

Ἡ Δεσφύθουσις

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν, τὸ γραφεῖόν μας ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν οἰωνοδήποτε ἀντικειμένων ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ 5% μόνον. Αἱ παραγγελίαι νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῆς δαπάνης τῆς ἀποστολῆς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ ἐκ δεκαεπτὰ χιλιοσελίδων τόμων Γερμανικὸν Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν τοῦ Brockhaus, ὅπως καινούργις, μετ' ἐκπτώσιν τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀξίας.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

Εὐκαιρία ἑκτακτος διὰ τοὺς Γερμανομαθεῖς.

Πωλεῖται οἰκία διώροφος νεόδμητος καὶ εὐρύχωρος ἐπὶ 500 τετρ. πύχων, μετ' ἀφθονον ὕδωρ καὶ ἅπαντα τ' ἀπαιτούμενα διὰ μονοκατοικίαν καὶ μετ' αὐλὴν καὶ κήπον, ἐπὶ λαμπροτάτης θέσεως ἐν Κολωνακίῳ ἀντὶ 28,000. Πληροφορίαι δίδονται παρ' ἡμῖν.

Η ΤΥΧΗ

Ἐφημερίς Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Χρηματιστηρίου καὶ τῶν κληρώσεων λαχείων ἐν γένει.

Συνδρομὴ ἑτησίαι Ἑλλάδος δραχ.

» » Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ.

εἰς γραμματόσημα παντὸς κράτους.

Συνδρομητὰι ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως» ὡς καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Τύχης» κείμενον ἐν ὁδῷ Ζήνωνος ἀριθ. 2.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰκότροφος παρὰ τινι καλῇ οἰκογενείᾳ παρ' ἣ διδάσκεται καὶ ἡ Γαλλικὴ. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

THE SUNNY HOUR

Published by a boy for boys and girls

A monthly paper for the home circle

Short stories, parlor magic, wit and humor, games and sports, for boys and girls.

Συνδρομητὰι ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

Τύποις ANEETH ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ